

De voorgaande rekensom toont aan dat we allemaal een klein geldpompje tot onze beschikking hebben, waarmee we geld (*papieren winst*) creëren uit het niets. Hiermee vullen we gezamenlijk de grote monetaire luchtballon uit voorbeeld III.

Maar omdat rekenkundige winst door onderlinge concurrentie niet kan ontstaan zonder verlies elders, werkt onze financiële luchtballon tegelijkertijd als een onverbiddelijke *citroenpers* ten koste van de politiek-economisch zwakkeren en ons gezamenlijke leefmilieu.

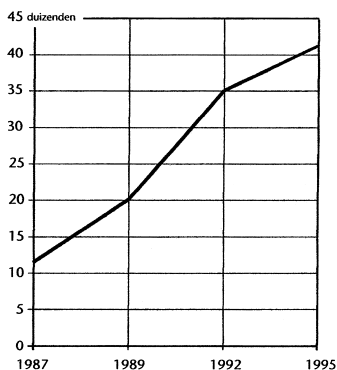
Voorbeeld V

Onderlinge rivaliteit levert altijd een verliezer op.⁵

En

Voorbeeld VI

Figuur 4.2 laat zien dat het aantal dakloze kinderen in alleen al de San Francisco Bay Area in 1996 meer dan 40.141 bedroeg; 325% hoger dan het aantal acht jaar eerder. Deze aantallen geven per definitie alleen de 'ontvangers die in aanmerking komen' (Dit zijn mensen die hulp zochten, PH) weer, dus het feitelijke aantal moet hoger liggen.

Dakloze kinderen (x duizend) in de San Francisco Bay Area

Er kunnen talloze redenen zijn waarom ouders van deze kinderen dakloos werden, maar de eenvoudigste reden is van rekenkundige aard. Het gemiddelde inkomen voor een huishouding in de Bay Area van Californië steeg tussen 1980 en 1990 met 34,3%. De kosten van levensonderhoud gingen in die periode met 64% omhoog, bijna het dubbele. De gemiddelde huur voor een tweekamerappartement steeg in diezelfde periode met 110%, terwijl de huur voor een studio met een enorme 288% steeg. Dit verklaart waarom 20% van de dakloze gezinnen in San Francisco tenminste één ouder heeft met een volledige baan. Kortom, het sterkst stijgende gedeelte van daklozen wordt gevormd door de gezinnen van de 'werkende armen' van gisteren.⁶